

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articulistes exposen postures personals.

El llegat d'Antoni Calvó Armengol

Ahir es va lliurar el II Premi Internacional Calvó-Armengol al professor **Roland Fryer**, de la Universitat de Harvard. El guardó, creat l'any 2008 pel Govern d'Andorra, la Fundació Crèdit Andorrà i la Barcelona Graduate School of Economics, és en memòria del professor **Antoni Calvó Armengol**, que ens va deixar prematurament, a l'edat de 37 anys, aviat farà cinc anys. La seva pèrdua va ser molt sentida en el món acadèmic de l'economia i, des d'aquest espai, volem recordar-lo a través de les paraules que li van dedicar, *in*

memoriam, **Andreu Mas-Colell** i **Salvador Barberà**, aquell novembre de 2007: «Ho tenia tot. Des de la calor i la simpatia que un associa amb les personalitats més atractives, a la brillantor, ambició intel·lectual, embranzida i capacitat de treball que, com a investigador econòmic, exhibia a dolls. En poc temps s'havia convertit en una de les figures joves més interessants i reconegudes al món acadèmic de l'economia, i ja estava identificat (en els processos selectius del nou European Research Council, per exemple) com un component clau de la nova fornada de joves economis-

tes europeus. Era un dels nostres líders. I era molt jove».

Dijous passat, amb els vots favorables del grup demòcrata, el Consell General va aprovar la modificació de la Llei qualificada d'immigració. Una modificació que, segons va defensar el ministre **Marc Vila**, persegueix l'objectiu, entre d'altres, de captar talent i capital humà al Principat, en el context del procés

EL TALENT QUE S'EXPORTA HAURIA DE MERÈIXER SUPORT I RECONeixEMENT

d'obertura econòmica. De la mateixa manera, el talent que s'exporta hauria de merèixer suport i reconeixement, especialment quan els professionals a l'exterior fan bandera de la seva andorranitat –i altra vegada citem **Mas-Colell** i **Barberà**:

«**Toni [Calvó Armengol]** era andorrà i exercia com a tal. Mantenien tradicions tan exòtiques com l'afició a la caça de la llebre a la neu que practicava amb el seu pare. D'altra banda, continuava una tradició familiar d'acció civil i política: durant un temps va ser ambaixador (no resident) d'Andorra a Portugal, ara ho era davant l'OCDE. Tractava els temes econòmics i socials del seu país amb la serietat i el rigor científic que el caracteritzaven». En definitiva, un exemple a seguir per les noves generacions de joves professionals que, exerceixin dins o fora de les nostres fronteres, volen seguir implicats amb el país. I també pels joves economistes d'arreu del món que, gràcies a un guardó com el que es va lliurar ahir, veuen incentivada la seva tasca de recerca en l'àmbit de l'economia o les ciències socials. Un premi que passa a formar part del seu llegat.